

Otovice, 02/07/2016

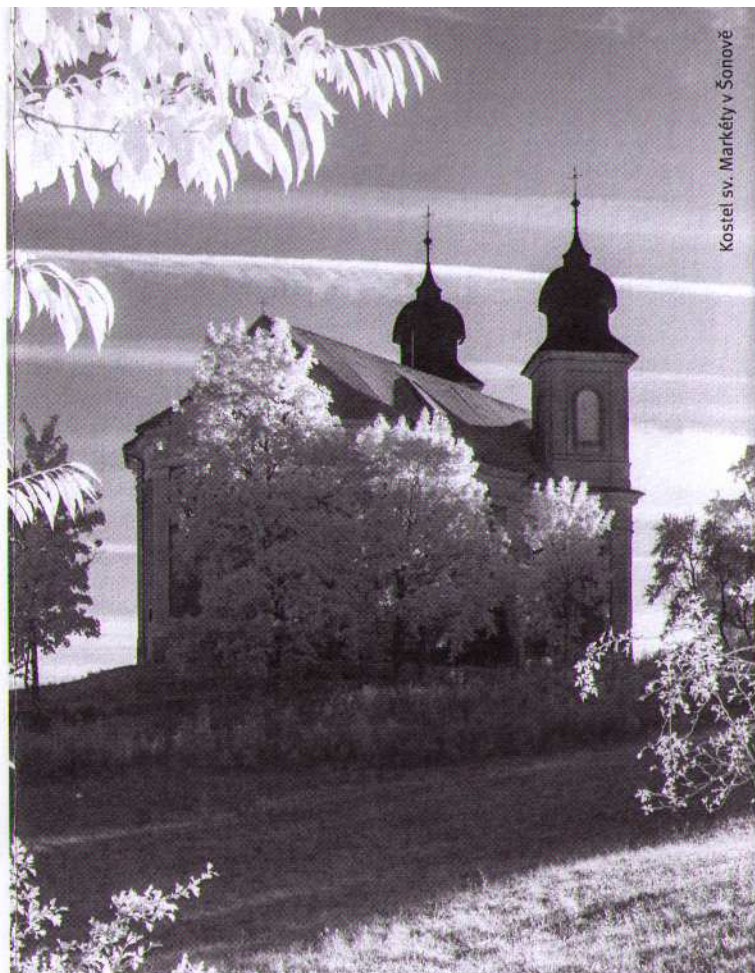
Tímto létem začíná na Broumovsku už druhá desítka oblíbeného festivalu, který je sám tvořen deseti koncerty. Stejně jako máme deset prstů na ruce, můžeme zaznamenávat hudební interpretace v jednotlivých sakrálních objektech. Naším prapředkům sloužilo deset prstů i jako praktická učební pomůcka. Deset koncertů – navzdory velkému zranění pořad v majestátních kostelích – může být i příležitostí k zastavení a třeba i uvědomění si toho, že číslo deset není v Knize knih vůbec neobvyklé. Jeden z největších učenců antické církve, sv. Augustín, k tomuto číslu jednou řekl, že počet deset označuje celou moudrost, označuje věčnost, v desítku je dokonalost naší blaženosti, protože desítka se vrací k prvému.

Ruprechtice, 09/07/2016

Deset z dvanácti apoštolů, které si Ježíš vybral za své nejbližší spolupracovníky, umřelo mučednickou smrtí. První papež, sv. Petr, byl ukřižován hlavou dolů. Jeho bratr Ondřej byl ukřižován rovněž, avšak na kříži ve tvaru velkého písmene X. Patronu ruprechtického chrámu, sv. Jakubu staršímu, usekli hlavu. Jeho jmenovec, sv. Jakub mladší, byl ukamenován. Apoštola, sv. Filipa, ukamenovali také, ale ještě před tím ho přibili na kříž. Sv. Šimona rozsekali, sv. Judu ubili kyjem a sv. Bartoloměje pro změnu stáhli z kůže. Dnes nejnámější nevěřící sv. Tomáš byl probodnut kopím. Sv. Matouš, evangelista rovněž, dokonce během bohoslužby. Až do udělení svobody Církvi v roce 313 platilo, že stát se křesťanem znamená počítat s mučednictvím. Žel, v ne málo zemích to platí i dnes.

Vernéřovice, 16/07/2016

Patron kostela ve Vernéřovicích není vázán Desaterem. Sv. Michal je totiž archanděl, tudíž podléhá jinému řádu stvoření. Boží doporučení na dvou deskách mají platnost už několik tisíciletí. Logické rozložení tří závazků vůči Bohu a sedmi úkolů ke svému okolí je bezprecedentní výzvou pro každou generaci.

Kostel sv. Markéty v Šonově

Podpořit broumovské kostely můžete prostřednictvím
Římskokatolické farnosti – Děkanství Broumov
na čísle účtu 1190987399/0800

U příležitosti 11. ročníku
hudebního festivalu Za poklady Broumovska vydala
Agentura pro rozvoj Broumovska, z.s.

Fotografie a grafická úprava: © Jan Flieger – Biograph, 2016
www.biograph.cz

Deset zamyšlení

Martina Lanžihová,
děkana ŘKF Broumov

Adršpach, 23/07/2016

Kostel Povýšení sv. Kříže v Adršpachu odkazuje k Velikonocům. Jako Žid slavil Ježíš Velikonoce taky, a to jako památku vysvobození vyvoleného národa z egyptského zajetí. Udělení svobody předcházelo deset ran, které postihly Egypt – voda se proměnila v krev, posléze se objevily žáby, pak komáři a nakonec i dotěrné mouchy. Není divu, že nastal mor. Logicky se objevily vředy. Na zemědělství závislém státu se vyřádily kroupy. Co zbylo, sežraly kobyly. Pak už nastala jenom tma a smrt prvorozených. Až po tom všem se mohli Židé po čtyřech staletích vrátit do své vlasti. Faraó rezignoval na svoji pýchu až při desáté ráně.

Martínkovice, 30/07/2016

Předposlední podobenství Ježíše Krista před jeho popravou vypráví o využití schopností, které člověk dostane i díky době, ve které žije, rodině, do které se narodí, zdraví, které mu je dopřáno, sociálního zajištění apod. Patroni kostela v Martínkovicích, sv. Jiří a Martin, byli vojáci. Sv. Jiří umírá po zdlouhavém mučení deset let před Milánským ediktem v roce 303. Je patronem skautů a mnoha zemí, včetně Anglie a Kanady. Sv. Martin zas už v době státem uznané církve opouští slibnou vojenskou kariéru a stává se mnichem, knězem, exorcistou a biskupem, kterého nepřetržitě od konce čtvrtého století uctívá celý křesťanský svět.

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty: zavolał si služebníky a světil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: Pane, pět hřiven jsi mi světil, hle – dalších pět jsem vydělal. Pán mu řekl: Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti světil. Pojď se radovat se svým pánem.

Přistoupil i ten druhý, který dostal dvě hřivny, a řekl: Pane, dvě hřivny jsi mi světil, hle – další dvě jsem vydělal. Pán mu řekl: Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti světil. Pojď se radovat se svým pánem. Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.

Pán mu odpověděl: Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hodte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

— Evangelium podle sv. Matouše 25, 14-30

Božanov, 06/08/2016

Jediný ze čtyř evangelistů, sv. Lukáš, zmiňuje pozoruhodný příběh. Malomocenství v Ježíšově době znamenalo naprostou izolaci a velice pravděpodobnou smrt. Jak symptomatické, že poděkuje jenom jeden z deseti. Patronka kostela v Božanově, sv. Marie Magdalena, udělala ve svém životě velkou změnu. Rozhodně i proto, že uměla být všímavá, a tím i vděčná.

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstal stát opodál a hlasitě volal: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněží!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; padl tvář k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

— Evangelium podle sv. Lukáše 17, 11-19

Vižňov, 13/08/2016

Podle Geneze – první knihy Starého zákona – bylo od Adama po Noeho deset generací (Gn 5). Nejen lidé z období mezi ztrátou ráje a zkušeností velké potopy vyhlíželi Mesiáše. Stvořitel ho svému obrazu přislíbil hned po prvním narušení původní verze světa. Kostel sv. Anny ve Vižňově odkazuje na splnění slova Boha. Několik málo desítek let před naším letopočtem se starším manželům, sv. Jáchymovi a Anně, narodilo děvče, kterému dali jméno Maria.

20/08/2016

V závěru 18. stol. prodloužila Francouzská revoluce týden o tři dny. Po dvanácti letech byl revoluční kalendář v roce 1805 zrušen Napoleonem. Jedním z důvodů bylo i to, že jak lidé, tak i hospodářská zvířata potřebovali sedmý den. I dnešní poznatky o člověku dávají Bibli za pravdu.

27/08/2016

Scéna jednoho ze tří posledních podobenství Božího Syna v Matoušově evangeliu je od první poloviny 14. století i na stávající broumovské faře. Deset družiček. Těžko si nevšimnout, že Ježíš svým smyšleným příběhem naznačuje, že vše je otevřené. 50 na 50. Olej je jako základní potravina v biblickém vnímání symbolem života. Těžce se zpracovává. Bez něj však těžko něčeho dosáhneme nebo se někam dostaneme.

Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy.

Tu řekly ty pošetilé rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „Pane, pane, otevři nám!“ Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.“ Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

— Evangelium podle sv. Matouše 25, 1-13

Broumov, 03/09/2016

Benediktinský klášter v Broumově nevznikl sám od sebe. To, co návštěvník komplexu obdivuje, stálo mnoho umu a píle. I desátků. Ty mají svoji oporu v Bibli, ale znaly je i jiné kultury. Věnovat desetinu z úrody, ze stáda nebo příjmu jako takového na dobročinnost. Ne zabrání majetku často chudým kacířům, ale poctivá kultivace krajiny a dobrosrdečnost okolí. Festival Za poklady Broumovska je jednou z mnohých dnešních snah jak pomoci zraněným broumovským kostelům. V minulosti to byla prostá péče věřících a benediktinů. Úklid, výzdoba, oprava střechy, nové varhany nebo okna. Dar na kostel, někdy i kus pozemku nebo dům nebo les nebo rybník. Se závazným slibem, že řád/farnost bude za dárce sloužit mši sv., i když už bude dávno na druhé straně věčnosti. Zabraní takového majetku nebo neochota k jeho vrácení je v rozporu s pradávnými paradigmaty nejen biblické tradice.